

[Miljøministeren]

fejre det. Regeringen har lagt seks lovforslag frem på vidt forskellige områder inden for miljøet, men tilsammen danner de et billede af initiativer, af handling, af hensyn til miljøet, og jeg kan kun her ved det sjette forslags behandling glæde mig over den positive modtagelse, den samlede pakke har fået her i Folketinget, og udtrykke tilfredshed med, at der tegner sig ikke bare snævre flertal, men brede flertal bag de forslag, regeringen er kommet med.

Til hr. Gade, som var så glad for dette her forslag, at han helt uopfordret påtog sig faderskabet til det, er jeg nødt til at sige, at det kan give anledning til en egentlig faderskabssag, for jeg tror bestemt ikke, at hr. Gade med nogen ret kan påberåbe sig at være eneophavsmand eller -initiativtager til dette forslag.

Fru Lise Hækkerup har på Socialdemokratiets vegne igennem et par år kæmpet for oprettelse af en tilsvarende fond til at støtte livsstilsændringer i lokalsamfundene under overskriften »Byøkologi«. Også Det Radikale Venstre har arbejdet med disse tanker, og Kristeligt Folkeparti har arbejdet med disse tanker, og mange uden for denne sal har jo arbejdet med tilsvarende ideer og tanker.

Så sent som i går aftes havde jeg et møde i Århus, hvor der var et sted mellem 200 og 300 mennesker fra hele Århus Amt, som arbejder konkret med videreførelse af beslutningerne i Rio under miljøtopmødet, hvoraf en af opfordringerne jo var en opfordring til lokale initiativer, og der var i den kreds enorm interesse for at få adgang til midler, der gjorde, at de mange gode ideer kunne omsættes i praksis.

Det er jo sådan, at når sådanne initiativer – lokale initiativer, borgerinitiativer – skal lykkes, så kræver det et samspil mellem ildsjæle, grønne organisationer, skoler, borgerforeninger, beboerforeninger, kommuner, amter og så staten. Det er i dette lykkelige samspil, at de fleste initiativer bliver omsat til realiteter, og det er sådanne initiativer, vi gerne har villet fremme med forslaget.

Jeg forstår meget vel dem, der siger, at de gerne vil se betænkningen fra Det Byøkologiske Udvalg, inden de tager endelig stilling til forslaget. Jeg kan sige, at intet tyder på, at vi når frem til anden og tredje behandling af dette her lovforslag, før betænkningen er offentliggjort, så vi får mulighed for at diskutere tingene i sammenhæng.

Så skal jeg til hr. Gade konkret sige, at regeringen også er interesseret i at få et fast underlag under de initiativer, vi allerede igennem en periode har givet tilskud til, som altså startede allerede i 1993, og som er en opfølgning på det internationale område af Riokonferencen. Det vil vi meget gerne diskutere undervejs i udvalgsarbejdet. Jeg kan også sige til hr. Gade, at det andet spørgsmål, han nævnte omkring henvendelsen fra – det hører jo sammen – Forum for Energi og Udvikling, i høj grad vil indgå i denne sammenhæng.

Jeg skal endnu en gang sige tak til ordførerne og så holde mig lidt udenfor, lidt neutral, i den faderskabssag, som hr. Gade prøvede at starte i sit indlæg.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

For at få sagen væk fra faderskabdiskussionen vil jeg kun sige, at vi faktisk har for få af den type krydsninger, som miljøministeren nævner, i politik. Lad os få nogle flere af dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Jørn Pedersen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Den fg. formand (Jørn Pedersen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Økonomiministeren har meddelt mig, at hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om konvergensprogram for Danmark.

(Redegørelse nr. R 11).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

[Den fg. formand]

Redegørelsen vil komme til forhandling torsdag den 10. februar 1994.

Skriftlig redegørelse:

Redegørelse af 28/1 94 om konvergensprogram for Danmark.

(Redegørelse nr. R 11).

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

De europæiske lande har gennem de seneste år været præget af det kraftigste økonomiske tilbageslag siden 1930'erne med økonomisk recession, et højt renteniveau og høj og stigende arbejdsløshed i de fleste lande. Samtidig er EMS-samarbejdet nu de facto suspenderet, og renteniveauet er fortsat for højt i Europa.

Den danske regering anser øget koordination af den økonomiske politik for at være et vigtigt bidrag til, at der kan komme et mere tilfredsstillende konjunkturforløb, hvorved der igen kan etableres et mere forpligtende valuta-samarbejde. Overholdelse af Maastricht-Traktatens konvergenskriterier er ikke bare fornødt i sig selv, men udgør et centralt pejlemærke i konvergensprocessen.

Det danske konvergensprogram er det første, som er udarbejdet efter Traktatens ikrafttræden. Som følge af Traktatens krav skal den økonomiske udvikling ske under hensyntagen til miljøet, idet miljøhensyn i henhold til artikel 2 i Maastricht-Traktaten skal integreres i den økonomiske politik. Danmark søger bl.a. at tilgodese miljøhensynet ved at ændre skattestrukturen, så man letter beskatningen af den rigelige arbejdskraft og øger beskatningen af de knappe naturressourcer. Som Kommissionen er inde på i sin hvidbog, er indførelse af en CO₂-energiafgift i Fællesskabet en oplagt mulighed.

Konvergensprogrammerne er centrale for det økonomisk-politiske samarbejde ved starten af anden fase af ØMU, ikke mindst fordi et tættere økonomisk samarbejde mellem medlemslandene kan skabe grundlaget for mere stabile monetære forhold, der ligeledes kan understøtte vækstinitiativerne.

Danmark har i henhold til Edinburgh-Afgørelsen meddelt, at det ikke deltager i tredje fase af ØMU'en. Danmark deltager fuldt ud i det økonomisk-monetære samarbejde i anden fase af ØMU'en og støtter helhjertet retningslinjerne i Traktaten om at handle i overensstemmelse med principperne om stabile priser, sunde offentlige finanser og monetære vilkår samt en holdbar betalingsbalance. Disse retningslinjer og principper vil også danne grundlag for Danmarks deltagelse i det europæiske samarbejde, efter at tredje fase af ØMU'en er startet. Udarbejdelsen af konvergensprogrammet for Danmark er ikke en forberedelse af deltagelse i tredje fase, men et udtryk for den danske regerings mål om en sund økonomisk udvikling.

Det danske konvergensprogram omfatter perioden fra 1994 til 2000. Den danske regering lægger afgørende vægt på en fast valutakurspolitik, lav inflation og sunde offentlige finanser, der kan tilvejebringe forudsætningerne for en lav rente. Det ligger i forlængelse af Fællesskabets ambition om at skabe en bæredygtig udvikling, der respekterer miljøet og fremmer høj beskæftigelse, samtidig med at konvergens øges.

Udviklingen er ved at vende i Danmark, idet der er tendens til øget økonomisk aktivitet. Baggrunden for det er blandt andet fald i renten, den finanspolitiske stimulation, realkreditpolitiske lempelser og bedre internationale konjunkturer. I 1994 ventes en nedgang i ledigheden på 0,7 pct. af arbejdsstyrken.